

La política es l' infern,
Yls cacichs, los dimonis.

LA MALA SEMANA

Sortirà cada senmana,
Pro 'l prometre no fa pobre

SEMANARI CATALÀ REGENERADOR

MORALITAT HONRADÉS ECONOMIA

Director.... espiritual: Lo Pare Etern.
Director.... tècnich: Lo Palla-Llarga.
Número corrent 5 cèntims; atrassat 10.

Administració: Lluís Adal, Major, 12
Número 5.—Any I.
Lleyda 11 de Mars de 1899

Direcció: Torre del Ardiaca (aforas del Pont).
Redacció: A má esquerra, tres quarts
mes amunt de ca 'l Tupí.

LA MALA SEMANA es lo pe... diach de
major tirada de Lleyda y sa provincia.

SUMARI.—Avis en serio — Cara y creu, per To-
fol de Rufeá.—Conversa Polaviequista, per
T. V. O.—La festa major, per Chufia.—
Pera tots n' hi há, per K. K. Dolsa.—Los
Camps Eliseus, per T. set de Copa d' r.—
Lo botonet del coll de la camisa, per Notari
de ploima grossa.—Indirectas.—Pregons.—
Correspondencia.—Anuncis.

Avis en serio

Las moltas cartas que rebém de
fora, y 'ls molts forasters que 'ns
demanan La Mala Senmana,
ens han obligat á obrir desde 'l pri-
mer d' aquet mes en endevant, y
exclusivament per fora de la capi-
tal suscripcions á La Mala Sen-
mana; sis mesos 2 pesetas; un
any 3'50 pesetas; pagos á la bes-
treta.

S' admeten en l' Administració,
Major-12-Lleyda.

Cara y creu

Feya llástima l' anar pel carrer, avuy fá
vuit días.

Se veyan unas caras esgroguisadas, ca-
davéricas, ploricosas; eran los repatriats
de la política. Son amo había capitulat, y
'ls tornaba á llurs casas á gosar la santa
pau dels morts.

Un concejal regenerador ploraba com
una criatura, y picaba de peus, y ballaba
de rabia.

Un fusionista varem veurer, que recitava
'n veu alta aquells versos:

«Aprended, flores, de mí,
Lo que vá de ayer á hoy.»

Lo desconsol en la casa sagastina era
talment desesperant, y capás de conmov-
rer lo cor mes insensible.

Hi vá haber sagastí, que si no 's la cria-
da 's tira de cap á l' acequia de Torres; un
altre 's va pendrer una grossa de bolados
de rosa, y 's asentá 'n una cadira esperant
son trágich fi; afortunadament sols li va-
ren fer cólich.

Alguns, per disimular, reyan.

A tots la professó 'ls anaba per dins.

L' enterro..... civil, y de tercera.

Donaba gust l' anar pel carrer lo diu-
menge prop passat.

Se veyan unas caras alegres, pletóricas
de vida, axeridas com uns pessols; eran los
vencedors de la política. Son amo había
triunfat, y 'ls cridaba á gosar de 'l sant tip
del presupost.

Un concejal suspés cantaba peteneras,
tocaba la pandereta, y ballaba sevillanas.

Un conservador reaccionari varem veu-
rer que recitava, mirant á una certa casa,
alló que diu:

«Ilusiones engañosas,
Livianas como el piceer.»

L' alegría en la casa conservadora era
talment boja, y capás de fer riurer al home
mes impasible.

Hi vá haber conservador, que si no 's la
criada 's menja 'l dinar de tota la fami-
lia; un altre 's va beure la medicina de
la seva senyora qu' estabí partera, pen-
santse qu' era una copa d' aiguardent;
afortunadament no mes li vá fer ascós.

Alguns per disimular estaban seriots.

A tots los peus los ballaban.

Aquí teniu la cara y creu de la polí-
tica espanyola.

Tofol de Rufeá.

Conversa Polaviequista

L' escena á qualsevol puñto; per exemple
en una farmacia.

D. Antoni y 'l Sr. Mingacho.

M.—Deu lo guard', correligionari.

A.—¡Hola, neófit, que tal?

M.—Com neófit?

A.—Neófit, neófit ¿y qué?

M.—Que soch algo més.

A.—Tú?

M.—Jo, jo.

A.—No 'n fassis riure.....

M.—Ja pot riurer tan com vulga, porto tan-
tas patillas com vosté.

A.—Donchs, que te las tallin.

M.—Estich autoritzat per en Ferrer y Didal,
y constituiré 'l comité d' en Polavieca, ¿ho
sent?

A.—Donchs, aquí no hi ha mes quefe que
jo, ni mes president que jo, ni mes potari
que jo. He dicho.

M.—¡Fugiul ¡aparteu las criaturas!.....

A.—Donchs aparta 't. Jo 'm cartejo ab lo
general, y 'm hi telegrafejo, y 'm ha dit qu'
aquí jo soch lo gall; y devant d' en Polavieca,
callan en Ferrer, en Didal, y tots los farrés y
tots los didals desde Sudanell á Madrid.

M.—Be, home, no 's sulfuri ¡carat de mon
qui 'n jeniás! parlém com á bons amichs, y
companys, qu' al fi y al cap, no n' hi há per
roncar tant, home de Deu.

A.—Donchs, si, Mingacho, en Polavieca y
jo, estém á mitja correspondencia.

M.—Com á mitja?

A.—Sí; perquè devegadas jo li escrich, y ell
no 'm contesta.

M.—Axó 's natural; las sevas ocupacions,
los negocis, los assumptos.....

A.—Pro 'm' ha dit, que 'l quefesocho jo, que
'm entengués ab los de la mata, y qu' organi-
sés axó de pera aquí.

M.—Y vosté.....

A.—Ja ho acabo de tenir llest. Hem consti-
tuhit lo comité, y ara.... tallaré lo badejo.

M.—Y jo, pues, que 'n faré de l' autori-
sació?

A.—Fesne 'l que vulguis. Que jo soch lo
cap de colla es fora de tot dupte.

M.—¿Lo cap de.... qué?

A.—¡Lo cap de colla!

M.—D' aquina?

A.—De la nostra.

M.—Quants som?

A.—Cinch; pro já pujaré já.

M.—¡'m pujat.

A.—Y ara 'm farán Alcalde.

M.—¡Bufa!

A.—No hi ha mes bufa. Y treuré 'l 75 per
100 d' empleats, y faré grans reformas, y.....
en fi, ja ho veurás.

M.—Potser declararé de curs forsós lo ví d'
hemoglobina.....!

A.—No fora estrany.

M.—Sí, pero el Sr. Girona, no 's vá dexar
veure.

A.—S' va quedar á la plaseta de la Sal; pot-
ser tenia por de perdre 'l tren; pero quan si-
gui alguna cosa, que vingui, que.....

M.—Es dir que creu que li farán.....

A.—Vaya si m' ho farán; com que 'l gene-
ral, ja m' ha escrit que per axó que tiri ende-
vant, y que procuri estar bé ab los de Barce-
lona, y qué m' hi posi 'n contacte mediant
paraulas atentas, y bonas formas, que 'l demés
son trons.

M.—Jo que volia tirar un manifest.

A.—¡Ay, noy, que vius atrasat! Jo ja l' hi
fet, y ja 'l tinch consultat ab l' amo.

M.—Y que li ha dit?

A.—Dexaho correr. D' axó no 'n tens que
fer rés.

M.—Donchs, perquè servexo jo? qui soch,
jo; aveure, qui soch?

A.—¡Mingacho..... no fem tinyetas, y tin-
guém la festa 'n pau!

M.—No ronqui, no ronqui, que si vol ser
alguna cosa s' haurá d' anar á oferir á don.....

A.—Ell té que venís á oferir aquí; lo quefe
soch jo.

M.—¡Don Antoni, vosté no está bó! ¿Qui li
ha posat aquesta bleda al clatell?

R.—Sí; y tú que no 't veus lo jep?

M.—¡Ah! y apropósit, qui 'n distintiu usém?

A.—Home, ens hem de tapá l' ull.

M.—¿Quin?

A.—U ó altre; lo que 't fassi menos falta,
pro no 'm ser menos que D. Camelo.

M.—¿Quin mes me sab greu, que 'ns di-
guin re.....

A.—Ex ls dir, tonto, dexals r. La reac-
ció sem..... acalenta.

M.—¿'ls cascós.

A.—Una cosa ó altra.

Handwritten numbers and scribbles at the bottom of the page, including "3230", "3090", "0140", "3090", "1740", "3230".

M.—Ara sí que farém rotllo.

A.—¡Oh, si que n' farém, sí! Ja 't dich jo, que 'm ben pescat.

M.—Pro qui mana més, en Silvela, ó en Polavieca.

A.—¡Vaya una pregunta! En Polavieca, home, 'n Polavieca.

M.—Donchs digui qu' á mí 'l menos me farán governador.

A.—¡Oh, 'l menos! Jo ja 'm sembla que m' hi trovo, «¡D. Antoni, Deu lo guard! ¡passi ho bé, D. Antoni! ¡D. Antoni, á las sis sessió! ¡á las set junta, D. Antoni!» ¡Quina felicitat, Mingacho; Mingacho quina satisfacció! ¡Vés, vés, fes sortir lo bou del Serra, la Popular, lo ball de bastons, los moros y cristians, los jégants! ¡Ay, Mingacho del meu cor, jo 'm torno boig d' alegría! ¡tiriri, tarará, tarará!.....

M.—No balli, home, si 'l veuhen del carrer dirán «quin quefe» que no ho comprén?

A.—Si no 'm puch contenir!

M.—Y jo sense ser ré.

A.—Juntat ab mí.

M.—Pro, home, axó no fá.

A.—No 'm dexes tan sol.

M.—¡Me caso 'n la.....!

A.—Sí, ja ho comprench, home; sí.

M.—Vaja, ja 'm do.....

A.—No 't donguis. Ja 't faré, tinent d' alcalde, ó diputat, ó 't donaré, 't do.....

M.—Si; do, re, mi, fa, sol, la, si.....

A.—Tot música celestial.

M.—Nosaltres alsarém la llebre.

A.—Y..... qui se la menjará?.....

Nota: dins deu días li dirém.

T. V. O.

En nostre próxim número, publicarem, en vers ó en prosa, la segona interviuex ab lo Campanar del Castell, que celebrá ab dit personatge, nostre redactor en Taset de Copa d' or.

La festa major

Ja s' acosta Sant Anastasi. Ja 's hora de preparar lo programa de las festas.

Y també 's hora de que 's fassi tot lo que s' anuncia.

Y de que se surti de la vella rutina.

Sempre fochs y lobo; axó ja cansa.

Nosaltres ens atrevim á proposar alguna cosa nova per siá la comissió 5ª del Ajuntament li sembla bé.

1er. Vestir lo Campanar del Castell de jégant Golihat, ab una bomba eléctrica á la má; fariám la competencia á l' estatua de la Libertat de New-Yorch.

2^{on}. Nostre Director espiritual s' ofereix á alsarse ab un globo, sense válvula ni para-caigudas. Un dia axí 's reventa tot.

3er. Nostre Director técnich, també 's conforma á tirarse de dalt del cimbori del Castell, á baix á la plassa. Sería un espectáculo de primera y ab una mica de música, no tindría rival.

4^{at}. Regatas de tramads al rem, y á la vela desde la Molina, riu amunt fins al pont del carril. Lo premi, al qu' arribi l' ultim.

5ⁱⁿ. Axí com altres anys fan veurer que 's posa foch 'n una casa, y fan simulacro 'ls bomberos, aquest any poden fer veurer que roban un pis, perque la policia pugui fer també simulacro. Lo premi, al qu' arribi primer.

Anirém aquí donán compte de totas as ideyas que 's apuntin, tots los

que desitjin celebrar una bona festa major. L' Ajuntament ho sabrá, y acabat farà 'l que li darg la gana.

Chufia.

Pera tots n' hi há

Als que han caygut

Fillets, paciéncia. Lo mon es axí, y 'l riurer vá á estonas.

Los qu' habíu xifrat vostra ditva ab la banda, trayéusla.

Los qu' al mitg esperabau la credencial de concejal, ploréu.

Los que buscabau favors y empleos, de-xeho correr.

Quan mes agurs vos creyau, en Silvela hos ha dat una martellada y hos ha llensat á la vida privada de..... sou.

La nómina se hos ha girat d' esquena.

¡Ploréu, ploréu, ninetas, qu' en Sagasta ha caygut!

Los fills dels héroes de Luchana, heu siguts llensats y empentas del poder, per los fills de la reacció. Polavieca ha esclafat lo morrió progressista á colps de rosaris y 'l tupé democrátich l' ha tallat l' héroe de *Perañaque*, ab lo sabre que li regalaren los neos del *Siglo Futuro*.

¡Ja no serviu ni per cobertura!

¡Que hi farém! ¡Desenganyys de la vida!

La desgracia es, que sempre dura més la gana, que 'l menjar.

¡Sagastins..... s' acabat l' arrós!

Als que han pujat

Famolenchs reaccionaris, lo mon es vos tre; afarteus fins á reventar.

Lo sol dona voltas, y ara ha sortit per vosaltres: aprofiteho.

Los sigrons son cuyts, l' olla ja vull..... ¡Eureka!

Diputats prostergats, concejals remoguts, demanadors d' empleos ¡au, ara 's l' hora, feus la pau! ¡Saborejeu á tot gust, lo salvatge plaher de la venjansa!

Quan menys podíau esperarho, heu pujat al candelero, clavant la *florentina daga* en lo pit pelut del jayo miliciano.

La nómina vos acaricia ab riatlletas de novia.

¡Rieu, rieu, ninetas, qu' en Silvela ha pujat!

¡Conservadors..... la sopa es á taula; á ¡jalá!

K. K. Dolsa.

Cogul 5 de Mars de 1899.

Los Camps Eliseus

Es lloch fresch y regalat,

Plé de verdó y lozanía,

Punt de recreo de día,

Lloch per la nit molt buscat.

Punt de reconcentració

De ninyeras y soldats,

Punt de vells arrosers,

En los banchs d'el sortidó.

Es aquell lloch deliciós,

De vejetació asombrosa,

Una cambra cautelosa,

Y un niu tals festejadós.

Per aquell paseig central,

Se veuhen totas las nits,

Als que de poch son junyits,

Al carro matrimonial.

Allí 'l senyoret gomós,

Espera cita amorosa,

Y al radera de sa hermosa,

Aval y anunt ne fa l' ós.

En son afé regalat,

Propietat del Ramonet,

Si gasta mes d' un ralet

Ab un refresch ó un jelat.

Aquell, com poden pensar,

No 's establiment enfátich,

Es un lloch mol democrátich,

Ahont tothom hi pot anar.

Y á las nits de molta gresca,

Qu' al teatre hi há funcions,

Veureu tres generacions,

Abonadas... á la fresca.

Puig qu' en los temps que corrém,

Com tots poden suposar,

Son poch que poden gastar,

(com nosaltres perdoném)

Y escoltán allí una mica

Y quiets están, y atents,

Se senten los instruments,

Quán ne tocan la música.

Una verja hi van posar,

Que vá donar molt que dir,

¡La volían per lluhir,

Y serví per processar!

Allí s' hi veu pasejar,

En tot dia que es festiu,

Al costat dei senyoriu,

Los de la Costa y del Plá.

Allí hi vá lo bó y millor,

Allí, nostras senyoretas,

Allí, hi van las pajasetas

De Rufeá y Copa d' or.

Y entre mitj d' aquells senyors,

Que van de tot' etiqueta,

Hi veureu la criadeta,

Y 'l soldat de casadors.

Als uns los veureu ballá,

Altres corren d' allá á aquí,

Y molts nens que fan *pi pi*,

Y altres que volen *nan-ná*.

Y axecan alegres vols,

Cantán, trempats los aucells,

Calándrias y pasarells,

Canaris y rusinyols.

May per gust acabaría,

Mes ja veig que soch pesat,

Y 'l Director m' avisat,.....

Donchs punt; fins un altre día.

Taset de Copa d' or.

Lo botonet del coll de la camisa

Totas las donas tenen una fal-lera quán plegan la roba de la bugada, en botonar á totas las camisas, lo botonet del coll; y axó dona lloch á mes de quätre escenas conjugals, y á varias exposicions de cosas, que ja 's dich jó que n' hi ha per llogarhi cadiras.

Llegescan si son servits, que no vi de quiento.

Primerament deuen saber qu' un servidor de vostés es notari de ploma grossa y moltas vegadas m' haurán vist pel carrer major ab lo tinter al cap (pastereta) y las plumas sota 'l bras (pinsells) per anar á fer alguna escriptura de *pela* (vulgo blanquejar una alcoba).

Donchs *bueno*, l' altre día 'm passá 'l següent cas. Arribí carregat com un ase, ab tota l' indumentaria pera fer un' escriptura de *pela*, al quärt pís d' una casa del carrer de Sant Antoni.

Truco, obra la criada, y 'm diu: Entri y esperis que l' amo s' alsa.

Entro al quärt, 'm descarrego, y 'm dexo caurer en una cadira per descansar un pel.

Trech un paquet de píldoras de 25 centiments de la Tabacalera, y n' encench una.

Estaba saboreján aquell escrupol de cigarro, quám sento un *terno* d' aquells tant recaragolats, que junt ab un crit de veu de mascle, sortía de l' alcoba.

Pego un bot de la ca lira, llenso la punta, y corro cap allí d' hont había sortit lo crit.

¡Mare de Deu del blau! ¡Quin quadre 's presentá als meus ulls!

L' amo de casa, vestit de la mateixa manera qu' Adán avans de mossegar la poma, tenia 'l cap y part del cós embutit dintre la camisa, la que no podia ferse baxar de cap manera, treya la punta del nás y part del bigoti per la petxera, y tenia 'ls brassos alsats cap al cel, com qui demana ausili al Pare-Etern.

Vaig esclatar una riatllada d' aquellas que trehuen deu anys de sobre; y ara mateix al recordarho, tinch que dexar la ploma de la passió de riurer que 'm vé... ¡del diu al veurehu!

Sr. blanquejadó, vá dir aquell bon home ab tó compunjit, ¿vol fer lo favor de desbotonar aquet boto del coll de la camisa, que 'l fret me pela?

Efectivament, lo pobr' home no 's podia desbotonar lo botonet, porque tenia 'ls brassos dintre las mánegas de la camisa, las que també estaban botonadas, semblant aquells brassos lo Tofol y 'l Titella del Café del Manelet.

¡Ay gracias! me digué aquell home tot bon punt fou desbotonat lo botonet del coll, y la camisa li hagué baxat fins demunt dels jonolls; pro hi anyadí de seguit:

—No sé porque aquet rediable de donas han de tenir aquesta *aldea* de botonar aquet botó. ¡Miri que m' hi trobo molt sovint ab axó!

—Y un servidor també, vaig contestar-li, y fins crech que son pòchs los homes que no si hagin trobat may.

Ab axó, senyoras donas, han de fernos lo favor de no botonar lo botonet del coll de la camisa, quan la pleguin després de neta, si no volen que 'ls seus marits se trobin fent la trista figura del Sr. Canut.

Notari de ploma grossa.

INDIRECTAS

Vol fer lo favor, senyor Batlle.... es dir, dexemblo correr, porque molt hem de equivocarnos, ó 'l Ajuntament regenerador té 'ls días contats.

Perque 'ls conservadors, ó silvelistas que pel cas es lo mateix, voldrán ferse la pau, com es molt natural, fins á cert punt.

No 's difícil que 's presentin algunas *rencillas*, entre conservadors, silvelistas y polaviejistas, sobre qui té mes dret á tallar lo badejo, pro aquí de jefe indiscutible no mes n' hi ha un, y aquet s' imposará.

Y sinó ja ho veuran.

Lo que sento de vritat es lo cambi d' Ajuntament.

Perque 'l interino vá prometre regenerarnos, y no ha tingut temps.

¡Quin acudit vá tenir mes tonto, 'l beneyt de D. Práxedes, de dimitir!

¡Oh! y total, ves perquè, per..... una derrota moral!

¡La qüestió qu' ell, ja había güanyat!

Y sobre tot había de pensar que Lleyda anaba á ser regenerada, per 25 companys seus.

Y axó sol, bé valia una derrota moral.

¡Fantas n' hem tingut de materials, y ningú ha dit res...!

Oy! y apropó it de no dir res ningú.

Lo nostre corresponsal de Madrid, ens diu en carta que tenim á la vista, que fins lo moment de disoldres las Corts, nostre

Diputat, no había enrahonat publicament en lo Parlament.

Dihém axó porque ningú 's cregués que nosaltres per ahorrar no habíam complert nostra paraula empenyada; á tractarnos d' informals á poch á poch.

Consti així. *Quod promissum, est de jure tenetur.*

No sé si es per lo canbi de política ocasionat per la solució de la crisis, ó porque á Lleyda s' han xafat molts sombreros ab las plujas d' aquets días, lo cert es que tota la senmana que 's veu visitadísim l' establiment de barrets, qu' als perxes de baix te 'l ex-alcalde D. Francesch Costa.

Hi hem vist representació de totas las clases sociales, desde l' encopetat polítich de levita, fins al modest aspirant á barrendero municipal.

Un foraster ens vá preguntar: «¿que fan caritat 'n aquesta casa?»

Devegadas—li varem responder—donan algún bossí de pá.

Tampoch no sabém si per la pujada d' en Polavieja, ó per que hi haji á Lleyda molts malalts que tinguin prescrit lo ví d' hemoglobina (*recomendado por muchas notabilidades médicas*), també hem vist molt moviment en la farmacia del Sr. Florensa, quefe, segons se diu, de la fracció de D. Camilo.

L' altre día una criada vá dir: «Volen ferme 'l favor de despatxarme?»

Y l' hi varen contestar: Encara no l' hem empleat, per despatxarla, pro *luego* emplearem, Deu mediant.

«Y si el lector dijere ser comento, Tal como me lo han contado, lo cuento.»

Los íntegros están que bufan.

¡Com s' entén no fer ministre á D. Ramon Nocedal, després de regalar un sabre á D. Camilo Polavieja!....

¡No se 'n fassin; de desagrahits l' infern n' es plé!

¡A la *Reacció* del Diario, que diu que ja n' hi habían dotze que aspiraban á ser gobernadors de provincia.... eclesiástica!

¡Y veurer que no 'ls volen ni per portá 'l solispás!

Vaja; devall del rétol que tenen al balcó de ca 'l Tonyet, que diu: «*Diario de Lérida*» hi han d' anyadir: «*Calamitatis et miseria!*»

En Romero Robledo sempre arriba tart á tot arréu.

Se vá fer sagastí, al precís moment que queya 'n Sagasta.

No 'l vulgui, Sr. Silvela, porque si demá bé ab vosté, l' endemá passat... ¡al clot!

Hi ha gent que portan *¡la mala bá!*

Ha dexat deser governador civil d' aquesta provincia D. Frederick Schwartz y Luna. Inparcials, en absolut, donchs cap favor li debém personal ni políticament, y ell y nosaltres estém tan en pau, com lo día que varem nexer, hem de declarar que personalment tenia tracte carinyós, franch y altament democrátich, lo que 'l feya simpítich als ulls dels quins, com nosaltres, son enemichs dels homes *inflats, echaos pá lante* y presumits; per lo demés, estí en caràcter com á catedrátich, que com á polítich.

Li desitjan salut y prosperitat.

Ha sigut nòbrat per aquet Govern Civil D. Joseph Martos, coronel de caballería, ex-ajudant de camp del Marqués de Pola-

vieja, segons tenim entés, y nebot de don Cristino Martos, segons ens han dit.

Posats, pues, de dita autoritat á respetuosa y honesta distancia, com correspón lo saludém com á particular y com á Gobernador.

Pel bé de Lleyda ens trobará sempre al seu costat.

Políticament, no 'ns hi podém oferir de cap modo: ens agrada parlar clar, y no volém enganyar á ningú.

No 'l molestarém may perquè ens fassi concejals ni diputats, com creyém que dit senyor tampoch ens demanará may lo nostre vot; lo primer no volém, lo segon no podém. Tenim en mes estima nostra independència, que l' investidura de ministre per molt honrosa que fós.

Dit axó, ja ho sab, mani y disposi, y... *¡a la orden de V. S. mi coronel!*

No se 'n fassi, som de la broma; ja 'ns anirà conexasent.

Per lo malehit vici que tenen los llumets eléctrichs, de fer la mosca al próxim, lo prop passat dissapte, los venedors de LA MALA SENMANA se varen veurer obligats á comprar *espelmas* pera vendre per *Fernando y Madalena*, nostre periódich.

Si de la multeta de 25 pelas que 'ls hi vá apretar lo Sr. Batlle, aquet ens vulgués abonar l' import dels *viris*, li agrahiriam. Sinó tindrem que demanarho á D. Emili, que quant vol es molt amable.

Si senyor, lo Sr. Batlle vá posar 25 pelas de multa á l' Eléctrica.

Y axó es afluxar massa; sembla que tingui por.

¡Que 's cas de 25 pelas! ¡25 duros, tenia d' imposar.

L' Eléctrica ray que 's rica.

Ens aném regenerán. La gorra del cabo de municipals es nova. Lo capot del que parlábam, ja no 's veu sinó de nits.

¡Amunt y crits! Ara vá bé.

Y gracias mil los dona á tots LA MALA SENMANA.

Lo dit; ens aném regenerán.

Ahir varem veurer un distingit personatge de la política lleydatana que sortia del Govern Civil.

Era conservador.

Se veu que ja estém en aquest' era.

Ja fá dos ó tres días que 's veuhen caras novas per S. Francés.

D' axó se 'n diu *el turno pacífico de los partidos*.

Si no ho sabían, ara ho saben.

Pues, senyor.... l' Ajuntament suspés, encara no ha tornat á cala Vila com se pensaban y desitjan los neo-reaccionaris.

Las carabasas son duras de pahir.

Y als estudiants los hi dura tres mesos.

Con que, paciencia, pahers, paciencia.

Y si 'l regenerador fá las elecciones, vos fareu fume.

¡Ja hos darán, ja!

Anéu ab romansos.

Devánt per devánt de cala Ciutat hi ha un clot, que quan plou, sembla l' estany d' Ibars.

¿No se 'n ha donat, Sr. Batlle?

Per nostra part, ja 'm avisat al barquer de Butsenit, per las primeras plujas.

Uns ú altres, hem de procurar per la conveniència del vehinat.

¡Ah! y com está la Paheria, están molts altres carrers de Lleyda.
Y dispensin.

Lo moviment conservador, vá en augment.

La cosa vá que vull.

Hi ha ganeta?

Donchs, menjen pedras.

PREGONS

Ahir vá fer vuit dias, que vá caurer la *fusió*, y va pujar la *conserva*.

Donchs ¡que 's *conservin!*

Ho fém públichperque ningú's sorprengui si veu cambis.

Quan cambian los Ministres, se mudan fins los municipals.

Lo mudar no fa polls.

Lo carrer de Dannoys, sembla un magatzem. Si un no hi vá ab cuidado, es fácil que 's trenqui l' ánima.

No ho dihém á vosté, Sr. Batlle, no; no s' enfadi.

Se fá saber que nostre Director Lo Pare

Etern, ja s' ha posat bé. Lo metje ja 'l vá donar d' alta, casi 'l matex dia que vá pujar lo Silvela.

¡Celebrol!

Se fá saber que desde 'l prop vinent disapte, establirém un' agencia de matrimonis en nostra redacció. Tots los joves ó vells, solters, que vulguin casarse, y viudos que encara no estiguin prou tips d' una dona, podrán dirigirse á la Torre del Ardiaca aforas del pont). Debém advertir que, com dit punt, es bastant llunyá, desde 'l próxim número comensarém á publicar retratos, de las nenys casadoras que tenim en escabeig; indicarem son jeni, sas qualitàts, sa edat (encara que sigui difícil), sas dimensions, gustos, aficions, *idiosincrasia*, y demés cosas que 'ls puguin servir de base per la tria. Ni hi ha col-lecció numerosa, y bona. Ne tenim que poden fer la felicitat d' una casa, y 'n tenim que la convertirían en una sucursal del infern. Ne tenim de rossas, morenas, verdas, y fins de color de xocolate. Ni hi ha que no mes de véurerlas fan perdre l' *esme*, y d' altrás qu' al mirarlas fan suar sanch y aigua; n' hi ha tres, que no las doma ni 'n Mr. Bidel.

D' aquí dissapte.

Correspondencia

Un sastrer.—Queda complagut.

Un peix.—Igual que lo anterior.

Gat dels Freres.—No serveix.

T. V. O.—Moltas gracias.

Panxut.—Mes dolent que 'l pitxor.

Notari de ploma grossa.—Pot seguir envián.

Chocolatera.—Gracias, pro es inútil, no pot anar ni ab rodas.

M. J.—Regular.

R. P.—Los versos se fan bé, ó no es fan.

Carat.—¡Deu ens dongui son!

Gandul.—¿Que no veu que plou, sant cristiá?

Fra Lluch.—Axó no es mes que fé 'l tonto, cregui.

Presumit.—Las sevas cuartillas servirán.... per treure probas en l' impremta. Y no digui luego que no servex lo seu.

A. B. Cedari.—Axó's lo que necessita apendre segurament: l' abecedari.

Pallerofo.—Servirá.

R. I. P.—No 'n doném de credencials nosaltres. No som cacichs, ni ganas de se ho. ¿Ho té entés?

Barret.—Vosté si que busca que 'ns lo xafés lo senyor Fiscal. Cà, *barret*, per ara ni per mes endevant.

J. O.—De primera. Pot enviar y disposi, pues fá per casa.

CERTAMEN

Rebudas: n.º 1.—*D. Ramon. Lema: ¡Mireusell!*

n.º 2.—*Lo canal del Segre. Lema:*

Vuits y nous, y.....

n.º 3.—*Lleyda plana no ho pot ser.*

Lema: Crieu fills, pares.....

Impremta de Lluís Abadal, Major, 12.

Se 'n admeten
en la Administració

ANUNCIS

Se 'n admeten
en la Administració

Anis Infernal

Fabricat ab los vins mes dolents del Priorat y de la Comarca.

⊗ ⊗ No es tónich, digestiu ni reconstituyent.

⊙ ⊙ Demaneulo per tot arreu ⊙ ⊙

FABRICA **M. Serra** Lleyda
Bell-lloch

Disponible.

BOTIGA DE QUINCALLA

→ DE ←

JOAN LAVAQUIAL

PAHERIA 14.

Totas las senmanas se reben novetats de las millors casas estrangeras y del pais.

Preu fixo vritat.

«EL DENGUE»

Manual del joch del **TRESILLO** ó sia exposició clara y metódica de sas reglas, lleys y manera de jugarhi, ab lo reglament, la resolució de tots los duptes que puguin ocrorrer, una numerosa col-lecció de problemas y 'l vocabulari de las veus técnicas.

La quarta edició (escrita en castellá) que está corretjida y adicionada, resulta ser un llibre indispensable en los Cassinos, cafés, tertulias y llochs de recreació, y de molta utilitat pera 'ls jugadors. Preu 2 pissetas.

Obras de Mossen Jacinto Verdaguer

Patria..	3 pissetas.
Cansons de Montse-	rrat..	...	1 »
Cantichs..	0'50 »
Roser de tot l' any..	1'50 »
Dietari de un pelegrí	á Terra Santa..	...	2 »
Sant Francesch...	2'50 »
Flors del Calvari..	2'50 »
Jesus Infant..	3 »

Llibrería de Ll. COROMINAS, Major, 12-Lleyda.

POSADA D' ESPANYA

DE

JOAN SERRET

(DEVANT DE L' ESTACIÓ DEL NORT)

Lo duenyo d' aquet acreditat establiment s' ofereix per servir tota classe de banquetes y refrescos tan per casaments com per batejos, etz. y á la vegada adverteix que se servirá menjars á domicili: tot á preus convencionals.

En dita casa se servexen asmorsars y dinars desde sis rals en endavant així com també á la carta.

POSADA D' ESPANYA (devant de la Estació)